

Bestyrelse, her med Tilføjelse altsaa af et kommunalt Element. Vi maa derfor være imod, at Forholdet skulde være det, at Menighedsraadet Medlemmer da sammen med Medlemmet af Kommunalraadet danner en hel ny Forsamling, en anden Forsamling, som derefter skulde vælge sig en Formand. Alene det, at der saaledes bliver Mulighed for to forskellige Formænd, en, naar Menighedsraadet i Henhold til Menighedsraadsloven optræder ved Kirkesynet, og en anden, naar det fungerer som Kirkebestyrelse, vil være ganske upraktisk og vil kunne volde baade Forstyrrelse og Forvirring. Et stort Flertal i Udvalget har derfor samlet sig om paa dette ene Punkt at føre Forslaget tilbage til det sidst her i Landstinget vedtagne. Der er ikke Tale om, at man herved giver det kommunale Medlem en ringere Stilling, selvfølgelig ikke. Naar han tiltræder Menighedsraadet som Kirkens Bestyrelse, er han ganske ligestillet i Myndighed med ethvert af dets øvrige Medlemmer. I Praksis vilde Bestemmelsen om, at der skal foretages særligt Formandsvalg ved denne Lejlighed, jo neppe faa stor Betydning. Det enkelte saaledes tiltraadte Medlem vilde vist kun i sjældne Tilfælde kunne bevirke, at en anden Formand blev valgt; men den af os indsatte Bestemmelse, som vi for øvrigt maa fastholde, hævder Menighedsraadet Stilling, og den siger, at det er Menighedsraadet, der er Kirkens Bestyrelse — i dette Tilfælde suppleret med et Medlem —, Menighedsraadet, saaledes som dette er konstitueret og optræder i andre Forhold. Det er ikke Medlemmerne af Menighedsraadet, der indtræder i en ny og anden Stilling, men det er Menighedsraadet, der er Bestyrelsen, og vi staar jo her ganske paa det bestaaende Grundlag. For Tiden dannes Bestyrelsen for alle de selvejende Kirker paa Landet af Menighedsraadet, og der er mange Vidnesbyrd om, at de har optaget og udført den Gerning med stor Interesse og Kærlighed. Det er dette, vi ønsker fortsat; vi ønsker ikke at foretage nogen Forskydning af Menighedsraadet Stilling. Vi er gaaet ind paa som en Indrømmelse, at et kommunalt Medlem medtages; han faar ganske samme Myndighed, hans Stemme gælder ganske det samme som Menighedsraadet's andre Medlemmers, naturligvis; men det bør vedblivende være Menighedsraadene, der er Kirkens Bestyrelse, ikke en ny Forsamling, hvori Menighedsraadet's Medlemmer indtræder, og vi kan derfor heller ikke tro, at dette Ændringsforslag

skulde kunne volde nogen som helst Vanskelighed i det andet Ting.

I øvrigt tiltræder vi de Ændringer, som er foretagne i det andet Ting. Bestemmelsen om, at Landdistriktets kommunale Repræsentant ikke blot skal tiltræde Menighedsraadet, men ogsaa skal være født Medlem af det forretningsførende Udvalg, kan synes en Del af os at være en vel stor Repræsentation for det kommunale Element, men vi har tiltraadt ogsaa dette.

Kun endnu et lille Ændringsforslag stiller vi. Man har i Folketinget med Hensyn til Kirkens Regnskabs Afgivelse til Kommunalbestyrelsen foreslaaet, at denne skal have fundet Sted inden 3 Maaneder efter Regnskabs Afslutning. Denne Tidsgrænse vil man ikke kunne sætte. I Mellemtiden skal Regnskabet sammen med alle Stiftets øvrige Kirkers Regnskaber være revideret af Stiftsrevisoren og decideret af Stiftsøvrigheden. Den enkelte Kirkebestyrelse har saaledes slet ingen Indflydelse paa, om dette sker i Løbet af 3 Maaneder. Vi sætter derfor Udgangspunktet for Tidsfristen — og Tidsfristen sætter vi til 1 Maaned — til den Dag, Bestyrelsen har faaet Regnskabet og Decisionen tilbage fra Stiftsøvrigheden og saaledes har faaet Muligheden for at kunne indsende den begærede Afskrift med Revision og Decision.

Jeg anbefaler nu de stillede Ændringsforslag. Reelt er der kun 2, eet stillet af 13 af Udvalgets Medlemmer og eet, der kun angaar den nu nævnte Rettelse, hvorom der ingen Tvivl kan være hos nogen.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): Jeg finder ikke stor Anledning til at komme ind paa en længere Debat igen om det Strids-spørgsmaal, som staar mellem dette høje Ting og Tinget nedenunder. Det er jo mere et formelt Spørgsmaal og, som ogsaa indrømmet af den ærede Ordfører (Enevold Sørensen), et Spørgsmaal, der ikke i Praksis vil faa stor Betydning. Men da det er en saadan teoretisk Betragtning, som nu har gjort sig gældende i begge Ting, kan jeg alligevel ikke andet end beklage, at det høje Ting ikke har kunnet gaa med til det i Folketinget vedtagne. At Raadet selv skulde vælge sin Formand, tiltraadtes jo af det radikale Venstres, Socialdemokraternes og et Par af Venstres Medlemmer her i Salen ved anden Behandling, men blev nedstemt af de øvrige Medlemmer. Det blev vedtaget i Folketinget af det ra-